

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocata Ina Cepoi în
interesele Galinei Pușcaș,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Galina
Pușcaș împotriva lui Ștefan Prociuc cu privire la repararea prejudiciului material
și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord

(Dosarul nr. 2ra-332/25

NR. PIGD 2-24027426-01-2ra-09062025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a
acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Judecătoria Bălți, sediul central, jud. S. Ghercavii,
Curtea de Apel Nord jud. E. Grumeza, S. Grosu, I. Parii

29 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocata Ina Cepoi în interesele Galinei Pușcaș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători, judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 2 martie 2024, Galina Pușcaș a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Prociuc, solicitând repararea prejudiciului material cauzat prin contravenție, în sumă de 1.990 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 30.000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, în anul 2014, pârâtul a executat lucrări de construire a unui gard din profil metalic, cu fundație din beton, la hotarul dintre imobilele situate în mun. Bălți, str. xxxxx și nr. xxxxx, fără a deține autorizația de construire și fără acordul vecinului. Potrivit reclamantei, prin aceste acțiuni au fost încălcate prevederile art. 22 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții, fapta fiind susceptibilă de încadrare în dispozițiile art. 179 din Codul contravențional.

3. Reclamanta a invocat că, potrivit hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 16 decembrie 2022, Ștefan Prociuc a declarat în ședința de judecată că, în anul 2014, a construit, între gospodăria sa și cea învecinată, un gard din profil metalic cu fundație din beton, fără actele permise necesare, exprimându-și regretul pentru cele comise.

4. Totodată, reclamanta a făcut referire la răspunsul Primăriei mun. Bălți, prin care s-a confirmat că între gospodăriile situate pe str. xxxxx și nr. xxxxx este construit un gard, fundația acestuia având lățimea de 15 cm, iar stâlpii gardului fiind amplasați pe teritoriul gospodăriei cu nr. xxxxx.

5. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 15 august 2023, procesul contravențional pornit în privința lui Ștefan Prociuc pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 179 din Codul contravențional a fost încetat în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale, fără aplicarea măsurilor de siguranță.

6. Reclamanta a susținut că, prin acțiunile sale, pârâtul i-a provocat stări de stres și frustrare, precum și suferințe fizice și psihice, cauzându-i un prejudiciu moral și material pe care îl apreciază ca fiind considerabil.

7. De asemenea, reclamanta a menționat că a fost nevoită să achite din mijloace proprii suma de 1.990 de lei către IP „Agenția Servicii Publice”,

reprezentând costul deplasării unui angajat la locul prestării serviciului, în vederea efectuării lucrărilor de transpunere în teren a hotarelor bunurilor imobile.

8. În aceste condiții, reclamanta a considerat că dispozițiile Codului civil și ale Codului contravențional îi conferă dreptul de a solicita încasarea de la pârât a prejudiciului material și moral pretins.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 3 iunie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a respins cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la Galina Pușcaș în beneficiul lui Ștefan Prociuc cheltuielile de judecată în sumă de 7.000 lei

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 12 iunie 2024, Galina Pușcaș, reprezentată de avocata Ina Cepoi, a declarat apel, solicitând casarea hotărârii contestate.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 16 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a admis cererea de apel declarată de avocatul Ina Cepoi în interesele apelantei Galina Pușcaș. S-a modificat hotărârea din 3 iunie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul central în partea încasării cuantumului cheltuielilor de asistență juridică suportate, prin reducerea cuantumului acestor cheltuieli de la 7.000 lei la 2.000 lei. În rest, hotărârea din 3 iunie 2024, s-a menținut fără modificări.

12. În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a respins în mod întemeiat pretențiile privind repararea prejudiciului material și moral, însă a stabilit eronat cuantumul cheltuielilor de asistență juridică încasate de la reclamantă.

13. Cu referire la prejudiciul material, instanța de apel a reținut că, deși caracterul ilicit al acțiunilor lui Ștefan Prociuc nu a fost contestat, cheltuielile în sumă de 1.990 de lei, suportate de Galina Pușcaș pentru efectuarea lucrărilor de transpunere în teren a hotarelor, nu reprezintă o consecință directă a acțiunilor pârâtului. Lucrările respective au fost solicitate la inițiativa reclamantei, astfel încât nu a fost demonstrată existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul material pretins.

14. Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a constatat că reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme afectarea drepturilor sale personale nepatrimoniale, existența și gravitatea suferințelor invocate, precum și legătura de cauzalitate dintre acestea și fapta pârâtului.

15. Instanța de apel a mai reținut că fapta contravențională constând în construirea neautorizată a gardului nu a fost îndreptată împotriva reclamantei sau a bunurilor sale și nu a avut repercusiuni asupra dreptului acesteia de proprietate

asupra terenului. În aceste condiții, instanța a considerat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru compensarea prejudiciului moral.

16. În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică, instanța de apel a constatat că suma de 7.000 de lei, dispusă spre încasare de prima instanță, era excesivă în raport cu caracterul și complexitatea cauzei, precum și cu volumul activității desfășurate de avocat. Totodată, pârâtul nu a prezentat un borderou de calcul, lista detaliată a serviciilor prestate, numărul orelor de lucru și tarifele aplicate.

17. Prin urmare, instanța de apel a apreciat că suma de 2.000 de lei corespunde criteriilor realității, necesității și rezonabilității, motiv pentru care a modificat hotărârea primei instanțe în această parte, menținând-o fără modificări în rest.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

18. La 28 mai 2025, avocata Ina Cepoi, în interesele Galinei Pușcaș, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei contestate.

19. În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele cauzei și probele administrate, concluzionând neîntemeiat asupra lipsei legăturii de cauzalitate dintre acțiunile intimatului și prejudiciul material pretins.

20. A susținut că sunt întrunite toate condițiile răspunderii delictuale, și anume existența prejudiciului, fapta ilicită, vinovăția și raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu. În opinia recurente, cheltuielile în sumă de 1.990 de lei, suportate pentru efectuarea lucrărilor de transpunere în teren a hotarelor, au fost determinate de construirea gardului fără autorizație și fără acordul său, iar raportul lucrării cadastrale confirmă prejudiciul material invocat.

21. Cu referire la prejudiciul moral, recurenta a susținut că acțiunile intimatului i-au lezat drepturile și i-au cauzat suferințe psihice, probleme de sănătate și stări de frustrare. A criticat concluzia instanței de apel potrivit căreia tragerea intimatului la răspundere contravențională ar fi constituit deja o satisfacție morală suficientă, menționând că gravitatea impactului acțiunilor acestuia asupra stării sale psihice nu a fost apreciată corespunzător.

22. Referitor la cheltuielile de asistență juridică, recurenta a invocat că bonul de plată prezentat de intimat nu conține indicarea clară a sumei achitate, nefiind cert dacă acesta confirmă plata sumei de 1.000 sau de 7.000 de lei. Totodată, a menționat că nu a fost prezentat un borderou de calcul, o listă detaliată a serviciilor prestate, volumul de muncă, numărul orelor lucrate și tarifele aplicate, astfel încât nu a fost demonstrat caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor pretinse.

23. În continuare, recurenta a susținut că instanțele de fond și de apel au examinat superficial circumstanțele cauzei, fără a aprecia în mod corespunzător

materialul probator și normele de drept aplicabile. În acest sens, a invocat temeiul de recurs prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia contestată este arbitrară și se bazează pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

25. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

26. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

28. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

29. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul reține că decizia din 16 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord a fost notificată reprezentantei recurente, avocata Ina Cepoi, prin poșta electronică la 3 aprilie 2025, iar recurente Galina Pușcaș i-a fost comunicată la 9 aprilie 2025, potrivit avizului de recepție anexat (f.d.107, 110). Cererea de recurs a fost depusă la 28 mai 2025, în termenul de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

31. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

32. Completul reține că recursul este o cale extraordinară de atac și nu constituie o nouă examinare a fondului cauzei. Prin urmare, în procedura de admisibilitate, instanța de recurs nu rejudecă litigiul, nu substituie aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare și nu verifică din nou toate circumstanțele cauzei, ci stabilește dacă motivele invocate se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. Analizând cererea de recurs, Completul constată că Galina Pușcaș invocă temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

34. În esență, recurenta contestă concluziile instanței de apel referitoare la lipsa legăturii de cauzalitate dintre construirea neautorizată a gardului și cheltuielile în sumă de 1.990 de lei, suportate pentru efectuarea lucrărilor de transpunere în teren a hotarelor. De asemenea, aceasta susține că instanța de apel nu a apreciat corespunzător prejudiciul moral pretins și a dispus neîntemeiat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în beneficiul intimatului.

35. Completul reține că existența temeiului prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă nu rezultă din simplul dezacord al recurente cu modul de apreciere a probelor. Pentru incidența acestui temei este necesar ca aprecierea probelor să fie în mod evident lipsită de logică, contrară conținutului materialelor cauzei sau să conducă la o soluție care nu poate fi justificată în mod rezonabil.

36. În prezenta cauză, instanța de apel a examinat circumstanțele în care recurenta a suportat cheltuielile în sumă de 1.990 de lei și a constatat că lucrările de transpunere în teren a hotarelor au fost solicitate la inițiativa acesteia. În

consecință, instanța a concluzionat că nu a fost demonstrată legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită imputată intimatului și prejudiciul material pretins.

37. Contrar susținerilor recurente, instanța de apel nu a negat existența faptei ilicite, ci a constatat lipsa uneia dintre condițiile cumulative necesare pentru angajarea răspunderii delictuale. Faptul că recurenta propune o interpretare diferită a raportului dintre construirea gardului și efectuarea lucrărilor cadastrale nu demonstrează caracterul arbitrar al concluziei instanței de apel.

38. Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a examinat susținerile privind stările de stres, frustrare și suferințele psihice pretins cauzate și a constatat că recurenta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme afectarea drepturilor sale personale nepatrimoniale, gravitatea prejudiciului și legătura de cauzalitate cu fapta intimatului.

39. Instanța de apel a mai reținut că fapta contravențională nu a fost îndreptată împotriva recurente ori a bunurilor sale și nu a produs repercusiuni asupra dreptului său de proprietate. În aceste condiții, concluzia privind neîntrunirea temeiurilor pentru compensarea prejudiciului moral este motivată și rezultă din aprecierea ansamblului circumstanțelor cauzei.

40. Argumentul recurente potrivit căruia tragerea intimatului la răspundere contravențională confirmă, prin ea însăși, existența prejudiciului moral nu poate fi reținut. Constatarea caracterului ilicit al unei fapte nu înlătură obligația reclamantei de a demonstra existența prejudiciului pretins și legătura de cauzalitate dintre faptă și consecințele invocate.

41. Referitor la cheltuielile de asistență juridică, Completul reține că instanța de apel a examinat bonul de plată prezentat de intimat, caracterul și complexitatea cauzei, precum și volumul activității desfășurate de avocat. Totodată, constatând lipsa unui borderou de calcul și a unei descrieri detaliate a serviciilor prestate, instanța a redus cuantumul cheltuielilor de la 7.000 de lei la 2.000 de lei.

42. Susținerea recurente că bonul de plată nu ar indica în mod clar suma achitată exprimă dezacordul acesteia cu aprecierea înscrisului respectiv. Or, instanța de apel a analizat această probă împreună cu celelalte materiale ale cauzei și a stabilit un quantum inferior celui solicitat, pe care l-a apreciat ca fiind rezonabil și corespunzător activității efectiv desfășurate.

43. Completul constată că argumentele formulate în recurs urmăresc, în realitate, o nouă apreciere a raportului lucrării cadastrale, a circumstanțelor referitoare la prejudiciul moral și a înscrisurilor privind cheltuielile de asistență juridică, în sensul adoptării unei soluții favorabile recurente. Procedura recursului nu permite însă reevaluarea probelor numai pentru motivul că partea propune o interpretare diferită a acestora.

44. Faptul că instanța de apel a ajuns la concluzii contrare poziției recurente nu demonstrează că decizia este arbitrară sau că se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Din conținutul deciziei contestate rezultă că instanța de

apel a examinat aspectele esențiale ale cauzei și a expus motivele pentru care a menținut soluția de respingere a pretențiilor privind prejudiciul material și moral.

45. În aceste condiții, Completul constată că recurenta nu a demonstrat că decizia din 16 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord ar fi arbitrară ori că aceasta s-ar baza în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Criticile invocate exprimă dezacordul cu concluziile instanței de apel și urmăresc reevaluarea materialului probator, fără a releva existența temeiului prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

46. Prin urmare, recursul declarat nu ridică o problemă de legalitate care să necesite examinarea sa în fond, iar motivele invocate nu demonstrează existența vreunui dintre temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind vădit neîntemeiat.

47. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Galina Pușcaș, reprezentată de avocata Ina Cepoi, împotriva deciziei din 16 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Elena Croitor

Ion Munteanu